

FELTÁMADÁSBALLADA

Egy imbisznél kávét iszom, honnan van
Pénzem? ruhám? vagyok? ki? kinek nevét
Sem tudom, kávét iszik. Óh, jaj annak,
Ki feltámad, s nem érzi, él-e. Szét-
Nézek, reménytelenül és könnyedén.
Körülöttem élő? holt? feltámadott?
Vagyunk, mi, kávét iszunk, te, ő meg én,
Felismerjük egymást, mint az angyalok.

Ismerős az imbisz, jaj, föltámadtam,
Cukor, tej nélkül, mint annak idején,
Kinek? ki boldognak, boldogtalannak
Egyszerre érzi magát, ki? Néz felém
Keshedt, vén arc, vigyor ablak üvegén,
Ő látszik és én láthatatlan vagyok?
Vagy én, sem ő, senki, már semmi sem él?
Felismerjük egymást, mint az angyalok.

Halott ne ugráljon, maradjanak csak
Mind helyükön, a sírban. Szólnak mesék,
Jézus föltámadott, állítólag. Ha
Így, az írások szerint történt, elég
Nagy modortalanság. Él és mit se ért,
Óh jaj, meg kell halni, meg kell!, nyavalyog,
Halál, elmúlás élteti életét.
Felismerjük egymást, mint az angyalok.

Kávé íze számban, magam maradtam,
 Rádióban zene, majd valaki beszél,
 Föltámadtam, és ez még csak a hajnal,
 Milyen? ilyen? volt a kávé íze rég?
 Budapest felett tiszta, felhőtlen ég,
 Újságot veszek, mint bárki, mind halott,
 Nagy főcím: FELTÁMADTUNK! Az élet él,
 Felismerjük egymást, mint az angyalok.

AJÁNLÁS

A kávé viszont finom volt, ha nincs is,
 Semmi sem igaz, hajnal, angyal, imbisz,
 Az igaz, meg van írva, FELTÁMADUNK!
 Láthatod, amikor bemész a kapun.

*A szövegben Wim Wenders-, Radnóti-, Ady-, József Attila-, Gerhes Gábor-, Petri-
 idézetek, -áthallások.*

IKAROSZ A NAPSUGÁR IDŐSÖTTHONBAN

Földre hullott naplementer, kinézek,
 Szépkorú, új világra nyílik ablak,
 Kipróbáljam megint? Annyira részeg
 És bátor vagyok már, hogy kizuhanjak,
 Lezuhanópálya, szörnyethalt angyal,
 Veszélyes hulladék, takarítanak,
 El, a földbe, tiszta lesz az aszfalt,
 Hűlt helyem felragyog, hajnalban a nap.

Magatok elé nézzetek, ne égre,
 Lenn a halál leheletéhez fagyva
 Szél fujdogálja szárnyaim, ne lépjen
 Senki véres, büdös, döglött galambra.
 Napfiú, fekszem a földön, alatta,
 Testestül temetnek vagy hamvasztanak?
 Álldogáltok még, itt hagytok magamra,
 Hűlt helyem felragyog, hajnalban a nap.

Apám találta ki ezt az egészet,
 Viasz a tollakat szárnyná ragasztja,
 Leszek az első repülő, hőssé tesz,
Ha nem sikerül, hősi halált halhatsz!
 Életben, s apámnak senki maradtam,
Földhöz ragadtál, ezek itt csak szavak!
 EXIT világít, fény dermed viaszban,
 Hűlt helyem felragyog, hajnalban a nap.

Megértem én az emberi beszédet,
 Van szavam, majd le-, de még betakarnak,
 Reggel újrakezdem, etetőszéken
 Teába kifli, fogatlan harapva,
 Ha beszarok, sokat nem hagynak szarban,
 Tudom, most már minden utoljára van,
 Férgesedő férfi, mit is akartam,
 Hűlt helyem felragyog, hajnalban a nap.

AJÁNLÁS

Apám, Daidalosz!
 bukott angyalod
 most hogy nem vagyok
 kapiskálom mint légy a mézet
 nincs szebb mint az élet
 ajándék minden reggel
 persze ezek csak szavak
 mondom én a naplementer
 kár hogy innen nem kelek fel
 hajnalban a nap

A szövegben Aldous Huxley-, Keresztury Tibor-, Pilinszky-, Petri-, Csukás-idézetek, parafrázisok.